

Statskassen og Halvdelen den kommunale Hjælpekasse. Baade det ærede Medlem fra Mariager og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds var den Gang Medforslagsstillere til dette Ændringsforslag. Den Gang syntes man altsaa ikke, at Statskassen skulde have det hele, men det halve, mente man, burde gaa til de kommunale Hjælpekasser. Nu i Aar, da det er foreslaaet, at Statskassen ikke skal have det hele, kommer de ærede Medlemmer og siger, at nu skal Statskassen netop have det hele. Det er ikke meget konsekvent, og jeg vil derfor til Trods for, at det ærede Medlem fra Mariager sagde, at det ikke kan nytte noget, henstille, at det ærede Medlem tager dette Ændringsforslag om Bøderne tilbage.

Endelig er der Spørgsmaalet om Fredning af Laks og Ørred, der berøres i det Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal paa 8 Medlemmer, og som gaar ud paa, at Fredningstiden begynder den 10. November, medens et æret Medlem af Udvalget, det ærede Medlem fra Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), har stillet Underændringsforslag om, at Fredningstiden begynder den 15. November, som den gør i den nugældende Lov. Det ærede Medlem udtalte i Gaar, at vi inden tredie Behandling forhaabentlig kunde naa til Enighed ved, at man slettede Bestemmelsen i Lovforslaget om, at Fisk under Fredningstiden i de 6 første Døgn kunde forsendes til Udlandet. Jeg tror ikke, at det kan nytte at optage en ny Forhandling i Udvalget om dette Spørgsmaal. Vi har drøftet det meget indgaaende, og jeg vil paastaa, at hvis Resultatet af disse Forhandlinger nu bliver en Fredningstid fra 1. November, tror jeg, det bliver det ærede Medlem fra Hjørring Amts 5te Valgkreds, der faar Ansvaret for det. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem havde fulgt den Henstilling, der blev rettet fra det Flertal, der stillede Ændringsforslaget under Nr. 18, var vi i Udvalget kommet til Enighed om, at Fredningstiden skulde begynde den 10. November. Saa kunde vi have sparet den lange Debat om dette Spørgsmaal, og vi vilde kunne have faaet en Ordning af denne Sag som mere vilde kunne tilfredsstille det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds end et Forslag om, at Fredningstiden bliver fra 1. November.

Jeg vil dernæst sige, at det, som det blev gjort gældende i Gaar, ikke er rigtigt, naar man fra enkelte Sider har villet

give det Udseende af, at Flertallets Forslag betød en Forringelse af de Fredningstider, der bestaar nu. Fredningstiden varer fra 15. November til 31. Januar. Man er nogenlunde enig om, at Fredningstiden i Januar er betydningsløs og har derfor strøget Januar, men Flertallet har saa foreslaaet at begynde Fredningstiden den 10. November i Stedet for den 15. November, og dette kan dog absolut ikke være en Forringelse af det nuværende Forhold, men maa i Henhold til de Herrers Syn paa Sagen være et Fremskridt. Derfor synes jeg, det ikke er rigtigt at give det Udseende af, at Vedtagelsen af det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, vil virke ødelæggende for Fiskeriet. Naar enkelte ærede Medlemmer siger, at en Fredningstid fra 1. November er den mindst mulige, og at man egentlig skulde gaa meget længere, forbavser det mig, at de Herrer ikke har stillet et Ændringsforslag om, at Fredningstiden skal begynde noget før. Det kan dog ikke være saa overmaade galt, at vi sætter den 10. November, naar de øvrige Medlemmer kan holde paa den 1. November. De 10 Dage er ganske vist 10 betydningsfulde Dage, men dog er det ikke saa stort et Tidsrum, at Fiskeriet i det kan ødelægges, hvad enkelte mener.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) udtalte i Gaar, at Samfundsinteresserne maatte gaa forud for de enkelte Indviders Interesse, og det er jeg fuldstændig enig med ham i, men jeg har noget vanskeligt ved at se, at det er Samfundsinteresserne, der her staar kontra den enkelte Mand's Interesser, for hvis vi forlænger Fredningstiden til den 1. November, faar Samfundsinteresserne som saadanne ikke nogen Fordel deraf. Her er ikke Tale om Samfundets Interesser kontra Saltvandsfiskernes Interesser, her er i højere Grad Tale om Grundejernens Interesser i Modsætning til Saltvandsfiskernes Interesser. Samfundet som saadant faar lige meget. Spørgsmaalet er, om Grundejerne det ene Sted eller Saltvandsfiskerne det andet Sted skal have den større eller mindre Fordel. Det er i Virkeligheden det, der skiller her. Videnskaben har selvfølgelig Ret i den Paastand, at jo mere man freder Fisken, des større vil Fiskemængden blive. Herom kan der selvfølgelig ikke strides. Men Saltvandsfiskerne har uden Tvivl ikke den samme Interesse. De kan ikke sige, at det gør ikke noget, om jeg ingen Fisk fanger,